

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Martini Martinii Tridentini E Societate Jesu Sinicae Historiae Decas Prima

Martini, Martino

Monachii, 1658

Vigesimusseptimus Imperator Tiyeus. Imperavit annis XXXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11848

suspendit in aëre, qui specie cruoris inde rorantes, essent indicio, deum ac spiritus esse reverâ peremptos. Sed qui stolidè Cælum atque sacrilegè petijt, è cælo, dum esset in venatione, non bruto ictus fulmine interiit. A Sinis omnium flagitiosorum postremus & exlex inde dictus, ita animum inducentibus, non nisi sceleratos & perditissimos percussit de cælo, bonos innoxios esse. Tradunt etiam idcirco superis infestum fuisse, quòd fortuna nonnunquam suis rebus obstante uteretur. Hinc in ultionem amens excanduit, & Cælo se imperare posse credens, qui in homines dominaretur.

Eodem tempore, quæ ad Orientem vergunt insulæ perquam frequenter habitari coeptæ à Sinis, eò colonias ducentibus.

VIGESIMUSSEXTUS IMPERATOR

TAITINGUS.

Imperavit annis III.

*Cyclo 26. anno
4. ante Christi-
sum 1194.*

TAITINGO UUGEI filio continens cum YENE regulo intercessit bellum; quod morte præoccupatus, non confecit. Ceterum YEN regnum erat, ubi PEKING hodie, in eadem nempe provinciâ.

VIGESIMUSSEPTIMUS IMPERATOR

TIYEUS.

Imperavit annis XXXVII.

*Cyclo 26. anno
7. ante Christi-
sum 1191.*

TIYEUS TAITINGI filius imperium unâ cum bello propagando per manus accepit. Quia & novum subinde natum, ut ipsi felix sic YENI exitiale fuit. KILIEUS enim TAITINGI legatus bello strenuus, hostilibus copijs, quæ tres exercitus æquabant, deletis, captis totidem eorum ducibus, regnóque YENIS occupato, exutum potestate regem in ordinem redegit. Quâ victoriâ lætus Imperator, collaudatum KILIEUM Reguli beneficiarij dignitate exornat, ignarus, quantam familiæ suæ pestem arcesseret, nec in impetu gaudij

gaudij futura prospiciens. Eam dignitatem **KILIEUS** septennium tenuit. In cujus demortui locum **CHANGUS** ejus filius subrogatus, postquam egregia ejus virtus enituit in bello, & Imperatori probata; regnum perpetuæ successionis fiducia sibi ab eo traditum promovit ad posteros. In his primum anno quàm imperare **TIYEUS** coepit, tertio & vigesimo **FAUM** genuit, quo de multa infra, ubi de proximo Imperatore dicam.

At **TIYEUS** tres sustulit filios; è concubinâ duos, è reginâ, hoc est, legitimâ, unum. Huic tamen ad successionis prærogativam tori sanctitas primò nil profuit. Imperator enim morti jam vicinus, consentiente Reginâ, quod est inauditum in Sinicâ muliere exemplum, legitimo posthabito spurium natu majorem destinabat imperio. Non amore, aut odio alterutrius patris, sed quia legitimi terrebat eum ætas, sceptris adhuc immatura. Præfecti tamen uno omnes consensu intercessere, negantes alium succedere passuros, quamdiu esset, quem leges subrogarent. Sed hi quoque nesciebant, quantam imperio, quantam sibi contumacibus suffragijs perniciem struerent. Quantò namque melior & innocentior **VICIUS** è concubinâ genitus, tantò nequior improbiórque **CHEUS** legitimus postea fuit. In rem præsentem veniamus.

VIGESIMUSOCTAVUS IMPERATOR CHEUS.

Imperavit annis XXXIII.

CHEUS invicis parentibus protractus ad culmen est; ingenio præceps, & cui non minor vanitas inerat, quàm vecordia. In verbis plus astutiæ, quàm prudentiæ; quæ scires ad hominum vitandas reprehensiones scelerâq; regenda virtutis colore, composita. Corpus robustum ac supra ceterorum hominum modum, Videndi audientiæque vis exacuta; in primis delicijs, inermi manu feras capere. His artibus sibi placebat unice, alto supercilio despiciens alios, & præ se nihil ducens. Ad hoc usque tempus regiâ luxuriæ ignarâ, inter virtutes frugalitas reponebatur. Hic ad augendum splendorem majestatis, vasa eburnea ministrandis cibus; bacillos item, quæ Sinæ, cum accum-

*Cyclo 26 anno
44. ante bri-
sum 1154.*

L

bunt,